

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

XXVI. De perurio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

in eo mannam eremo pluit, in eo Redemptor humani generis sponte pro salute nostra mortuus resurrexit, in eo Spiritum sanctum super discipulos infudit, tanta esse debet obseruantia, ut praeter orationes, & Missarum solennia, & ea quae ad vescendum pertinent, nihil aliud fiat. Nam & si necessitas fuerit nauigandi, siue iter agendi, licentia datur, ita dumtaxat, ut ex occasione Missas & orationes non prætermittantur. Conueniendum est sabbato die cum luminaribus cuilibet Christiano ad ecclesiam: conueniendum est ad vigilias, siue ad Matutinæ officium: concurrendum est etiam cum oblationibus ad Missarum solennia. Et dum ad ecclesiam conuenitur, nulla causa dici debet vel audiri, nulla iurgia sunt habenda, sed tantummodo Deo vacandum est in celebratione videlicet sacrorum officiorum, exhibitione eleemosynarum; & in Dei laudibus cum amicis, & proximis, & peregrinis spiritualiter epulandum.

XX V.

Admonendi sunt, ut hospitalitatem diligent, & ut nulli hospitium præbere detrectent: & si cui forte hospitium præstiterint, nullam ab eo mercedem accipient; nisi forte ille qui recipitur sponte sua aliquid det, dicendumque illis qualiter multi per hospitalitatis officium Deo placuerunt, dicente Apostolo: *Per hanc enim placuerunt quidam 1. Petr. 1. Deo, angelis hospitio susceptis.* Et iterum: *Hospitales inuicem 1. Petr. 4. fine murmuratione.* Et ipse Dominus dicturus est in iudicio: *Hospes eram, & collegisti me.* Sciant sane quicumque *Matt. 25.* hospitalitatem amant, Christum se in hospitibus recipere, nam ille modus hospitalitatis non solum inhumnus, sed etiam crudelis est, quo nunquam hospes in domum ante recipitur, nisi prius dandi hospitii merces compensetur; & quod Deus agere iussit pro perceptione regni cœlestis, pro acquisitione terrenarum rerum agatur.

XX VI.

Prædicandum est etiam, ut periurium fideles caueant, & ab hoc summopere abstineant, scientes hoc grande scelus esse, & in lege & prophetis siue euangelio prohibitum. Audiuiimus enim quosdam paruipendere hoc scelus, & leuem quodammodo periuris poenitentia modum impone, qui nosse debent tales periuro poenitentiam impo-

Sff iij

nere debere, qualem & de adulterio, & de fornicatione, de homicidio, & de ceteris criminalibus vitiis. Si quis vero perpetrato periurio, aut quolibet criminali peccato, timens poenitentiae longam arumnam, ad confessionem venire noluerit, ab ecclesia repellendus est, siue a communione & confortio fidelium, vt nullus cum eo comedat neque bibat, neque oret, neque eum in sua domo recipiat.

XXVII.

Dicendum est eis vt a falso etiam testimonio se abstinent; scientes & hoc grauissimum scelus esse, & ab ipso Domino in monte Sinai prohibitum, dicente ipso Domino, *Non falsum testimonium dixeris: siue: Testis falsus non erit impunitus:* sciat se etiam quisquis hoc perpetrauit aut tali poenitentia purgandum, vt superius dictum est de periurio, aut tali damnatione aut excommunicatione damnandum, sicut superius insertum est. dicendumque illis est quod summa stultitia est, si quis pro cupiditate argenti & auri, aut vestimentorum, aut cuiuslibet rei, aut, quod creberrime contingere solet, propter ebrietatem, in tam grande scelus voluerit corruere; vt aut septem annis in arcta arumna sit, aut ab ecclesia repellendus, dicente Domino: *Quid prodest homini, si lucretur totum mundum, & animæ suæ detrimentum faciat:* quippe, cum aliis videatur pius existere, sibi met crudelis existat.

XXVIII.

Hortamus vos paratos esse ad docendas plebes: qui scripturas scit, prædicet scripturas; qui vero nescit, saltem hoc quod notissimum est pleibus dicat; vt declinent a malo, & faciant bonum, inquirant pacem; sequantur eam: quia oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: vultus autem Domini super facientes malum, vt perdat de terra memoriam eorum. Nullus ergo se excusare poterit, quod non habeat linguam, vnde possit aliquem ædificare; mox enim vt quemlibet errantem viderit, prout potest, & valet, aut arguendo, aut obsecrando, aut increpando, ab errore retrahat, & ad peragendum bonum opus hortetur: cum vero, Domino opitulante, ad Synodus in vnum conuenerimus, sciat nobis vnuſquisque dicere quantum, Domino adiuuante, laborauerit, aut quem

*Exod. 20.
Pren. 17.*

Marc. 8.